

Cauza C-350/10

Nordea Pankki Suomi Oyj

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus)

„Trimitere preliminară – A șasea directivă TVA – Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 – Scutiri – Viramente și plăți – Operațiuni cu valori mobiliare – Servicii de transmitere de mesaje electronice pentru instituții financiare”

Sumarul hotărârii

Dispoziții fiscale – Armonizarea legislațiilor – Impozite pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Scutiri prevăzute de A șasea directivă – Operațiuni bancare vizate la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5

[Directiva 77/388 a Consiliului, art. 13 sec. B lit. (d) pct. 3 și 5]

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă 77/388 în materia armonizării legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută la această dispoziție nu include serviciile de transmitere de mesaje electronice pentru instituții financiare, precum serviciile swift.

Întrucât serviciile swift sunt servicii de transmitere de mesaje electronice care au ca obiect doar transmiterea de date, acestea nu asigură prin ele înseși niciuna dintre funcțiile uneia dintre operațiunile financiare prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă, cu alte cuvinte, acelea care au ca efect transferul de fonduri sau de valori mobiliare, și, așadar, nu au caracteristicile acestora.

(a se vedea punctele 34 și 40 și dispozitivul)

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

28 iulie 2011(*)

„Trimitere preliminară – A șasea directivă TVA – Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 – Scutiri – Viramente și plăți – Operațiuni cu valori mobiliare – Servicii de transmitere de mesaje electronice pentru instituții financiare”

În cauza C-350/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda), prin decizia din 8 iulie 2010, primită de Curte la

12 iulie 2010, în procedura inițiată de

Nordea Pankki Suomi Oyj,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domnii K. Schiemann, L. Bay Larsen, doamna C. Toader (raportor) și domnul E. Jarașișnas, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 mai 2011,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Nordea Pankki Suomi Oyj, de L. Äärilä, oikeustieteen kandidaatti;
- pentru guvernul finlandez, de doamna H. Leppo, în calitate de agent;
- pentru guvernul belgian, de domnul J.-C. Halleux, precum și de doamnele M. Jacobs și C. Pochet, în calitate de agenți;
- pentru guvernul german, de domnul T. Henze, în calitate de agent;
- pentru guvernul elen, de doamnele F. Dedousi, M. Germani și M. Tassopoulou, în calitate de agenți;
- pentru guvernul Regatului Unit, de doamna H. Walker, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de domnul I. Koskinen și de doamna L. Lozano Palacios, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Nordea Pankki Suomi Oyj (denumită în continuare „Nordea”), pe de o parte, și administrația fiscală finlandeză, pe de altă parte, cu privire la respingerea unei cereri de rambursare a taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 2 din A șasea directivă prevede:

„Sunt supuse [TVA-ului]:

1. livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]” [traducere neoficială]

4 Articolul 13 secțiunea B din A șasea directivă prevede:

„Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a scutirilor de mai jos și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz:

[...]

(d) următoarele operațiuni:

[...]

3. operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

[...]

5. operațiunile, inclusiv negocierea, exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare, dar exceptând:

- documentele reprezentând titluri de proprietate asupra bunurilor;
- drepturile sau valorile mobiliare prevăzute la articolul 5 alineatul (3);

[...]” [traducere neoficială]

Dreptul național

5 Conform articolului 1 alineatul 1 punctul 1) din Legea privind taxa pe valoarea adăugată [Arvonlisäverolaki (1501/1993)] din 30 decembrie 1993, astfel cum a fost modificată prin Legea din 29 decembrie 1994 [(1486/1994), denumită în continuare „AVL”], TVA-ul este achitat statului pentru orice vânzare de bunuri și de servicii efectuată în Finlanda în cadrul unei activități comerciale.

6 Rezultat din articolul 9 primul paragraf din AVL că revine cumpărătorului obligația de a plăti impozit pentru produsele sau serviciile comercializate în Finlanda de un străin care nu are un sediu permanent în Finlanda și nu a solicitat să fie înregistrat ca persoană impozabilă în conformitate cu articolul 12 al doilea paragraf din AVL.

7 În temeiul articolului 41 din AVL, vânzarea de servicii financiare nu este supusă TVA-ului. Din articolul 42 alineatul 1 punctele 4 și 6 din această lege rezultă că serviciile financiare includ operațiunile de plată și operațiunile cu valori mobiliare.

8 Articolul 42 al treilea paragraf din AVL prevede c? opera?iunile cu valori mobiliare includ v?nzarea ?i negocierea de ac?iuni ?i de valori mobiliare similare, precum ?i de crean?e ?i de instrumente derivate, chiar ?i ?n form? dematerializat?.

Ac?iunea principal? ?i ?ntrebarea preliminar?

9 Nordea este filiala finlandez? a Nordea Bank AB, a c?rei sediul social se afl? ?n Suedia. Este vorba despre o banc? comercial? care desf??oar? activit??i care privesc at?t clientela privat?, c?t ?i ?ntreprinderile. Printre alte activit??i bancare, aceasta asigur? achizi?ionarea ?i negocierea de valori mobiliare, precum ?i de valut? ?i, de asemenea, ofer? servicii de investi?ii ?i fiduciare. Nordea este reprezentanta unui grup TVA constituit de grupul Nordea.

10 Nordea a achizi?ionat servicii de la Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication – SWIFT SC (denumit? ?n continuare „SWIFT”), care este o cooperativ? de?inut? ?n comun de mai mult de dou? mii de institu?ii financiare r?sp?ndite ?n mai mult de 200 de ??ri.

11 SWIFT administreaz? un serviciu mondial de transmitere de mesaje electronice pentru institu?ii financiare (denumit ?n continuare „serviciile swift”) care permit la mai mult de nou? mii de b?nci, institu?ii financiare ?i de administrare de valori mobiliare, precum ?i altor societ??i cliente s? schimbe ?ntre ele mesaje financiare standardizate cu ajutorul unui software dezvoltat chiar de ?ntreprindere ?i al re?elei sale interna?ionale securizate de schimb de date. Gra?ie acestei re?ele de schimb de date pe care a constituit-o ?i pe care o ?ntre?ine, SWIFT asigur? ?n special procesarea mesajelor ?n vederea pl??ilor interbancare ?i a opera?iunilor cu valori mobiliare. Institu?iile financiare care sunt membre SWIFT sunt conectate la re?ea prin propriile echipamente informatice, prin intermediul unei conexiuni speciale („gateway”). Pentru a accesa serviciile sale, aceast? ?ntreprindere impune clien?ilor utilizarea unui hardware aprobat ?n prealabil de ea ?ns??i.

12 Pl??ile interbancare pot fi ?mp?r?ite ?n pl??i na?ionale ?i pl??i interna?ionale. Serviciile swift sunt utilizate ?n principal pentru pl??ile interna?ionale, ?ns? exist? tendin?a s? fie utilizate din ce ?n ce mai des ?i pentru pl??ile na?ionale.

13 Potrivit instan?ei de trimitere, procedura de transmitere a mesajelor privind pl??ile interbancare prevede c?, atunci c?nd un mesaj este transmis ?n re?eaua SWIFT, banca emitent? prime?te o prim? confirmare („acknowledgement”), potrivit c?reia mesajul a fost acceptat spre procesare de SWIFT. Aceast? formalitate marcheaz? ?i ?nceputul angaj?rii r?spunderii financiare a SWIFT pentru transmiterea mesajului ?n cauz? ?i pentru realizarea opera?iunii ?n conformitate cu mesajul. Odat? ce banca prime?te prima confirmare, opera?iunea men?ionat? ?n mesajul ?n cauz? devine irevocabil?. De la momentul la care banca destinatar? confirm? sistemului primirea mesajului, r?spunderea SWIFT pentru efectuarea opera?iunii ?nceteaz?. ?n acela?i timp, SWIFT trimite b?ncii care a emis ordinul o confirmare de primire a mesajului.

14 ?n afar? de aceste opera?iuni de plat?, serviciile swift sunt utilizate ?i la efectuarea opera?iunilor transfrontaliere cu valori mobiliare. Potrivit instan?ei de trimitere, numai odat? cu ?nregistrarea ac?iunilor ?n contul electronic de valori mobiliare al clientului realizat? prin intermediul serviciilor swift este asigurat? protec?ia ?mpotriva ingerin?elor ter?ilor, cu toate c? dreptul de proprietate asupra valorilor mobiliare este transferat ?nc? de la data efectu?rii opera?iunii ?n burs?. R?spunderea SWIFT pentru mesajele aferente opera?iunilor cu valori mobiliare corespunde celei care a fost prezentat? cu privire la pl??ile interbancare.

15 ?n scopul p?str?rii secretului bancar, SWIFT nu poate ?i nu trebuie s? deschid? dec?t c?mpurile de mesaje care sunt necesare pentru stabilirea conformit??ii acestora cu normele de

transmitere a mesajelor.

16 În cursul exercițiului financiar 2001, Nordea a înregistrat cheltuieli cu serviciile swift, conexiunea și întreținerea conexiunii la aceste servicii în valoare totală de 1 999 559,96 euro. Pe baza aplicării taxelor inverse, pentru această sumă s-a perceput TVA în valoare de 439 903,19 euro.

17 Prin decizia din 22 februarie 2006, Konserniverokeskus (Oficiul pentru Impozitarea Marilor Întreprinderi) a respins cererea de rambursare a TVA-ului formulată de Nordea pentru exercițiul financiar 2001. Cererea avea ca obiect TVA-ul plătit în luna decembrie 2001 pentru serviciile swift.

18 Nordea a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ din Helsinki), solicitând anularea deciziei Konserniverokeskus și rambursarea TVA-ului pe care aceasta l-a achitat pentru serviciile swift pe baza mecanismului taxelor inverse.

19 Prin decizia din 29 februarie 2008, Helsingin hallinto-oikeus a respins acțiunea formulată de Nordea întemeindu-se pe dispozițiile legislației naționale aplicabile, pe articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă, precum și pe Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC (C-2/95, Rec., p. I-3017).

20 Nordea a formulat recurs împotriva acestei ultime decizii la Korkein hallinto-oikeus, care a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă [...] trebuie interpretat în sensul că sunt scutite de TVA serviciile swift prezentate la punctul 1 din prezenta decizie utilizate de instituțiile financiare la efectuarea plăților și a operațiunilor cu valori mobiliare?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Observații introductive

21 Înainte de a analiza temeiul juridic al unei eventuale scutiri a serviciilor swift, precum cele în discuție în acțiunea principală, trebuie precizat că aceste servicii intră, ceea ce nu este contestat, în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive în măsura în care constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros în sensul articolului 2 punctul 1 din directivă, având în vedere faptul că există un raport juridic între instituțiile financiare clienți și SWIFT și că prețul pe care aceasta din urmă îl primește de la clienți și reprezintă contravaloarea efectivă a serviciilor prestate acestora de către respectiva întreprindere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 18 și jurisprudența citată).

22 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, scutirile prevăzute la articolul 13 din A șasea directivă constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii care au ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului TVA-ului de la un stat membru la altul (a se vedea Hotărârea Skandinaviska Enskilda Banken, citată anterior, punctul 19 și jurisprudența citată).

23 Trebuie amintit și că termenii folosiți pentru a desemna scutirile prevăzute la articolul 13 din A șasea directivă sunt de strictă interpretare, dat fiind că aceste scutiri constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuată cu titlu oneros de o persoană impozabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea Skandinaviska Enskilda Banken, citată anterior, punctul 20 și jurisprudența citată).

Cu privire la scutirea de TVA a serviciilor swift

24 Potrivit unei jurispruden?e constante, pentru a fi calificate drept opera?iuni scutite în sensul articolului 13 sec?iunea B litera (d) punctele 3 ?i 5 din A ?asea directiv?, serviciile prestate trebuie s? formeze un ansamblu distinct, apreciat în mod global, care are ca efect îndeplinirea func?iilor specifice ?i esen?iale ale unui serviciu descris la aceste puncte. În ceea ce prive?te opera?iunile privind viramentele, în sensul articolului 13 sec?iunea B litera (d) punctul 3 din această directiv?, serviciile prestate trebuie s? aib? ca efect un transfer de fonduri ?i s? determine modific?ri juridice ?i financiare. Trebuie s? se fac? distinc?ia între serviciul scutit, în sensul directivei men?ionate, ?i furnizarea unei simple presta?ii materiale sau tehnice, precum punerea la dispozi?ia b?ncii a unui sistem informatic. În acest scop, este necesar ca instan?a na?ional? s? examineze în special întinderea r?spunderii prestatorului de servicii fa?? de b?nci, mai ales problema dac? r?spunderea se limiteaz? la aspectele tehnice sau dac? aceasta se extinde la elementele specifice ?i esen?iale ale opera?iunilor (a se vedea în acest sens Hot?rârea SDC, citat? anterior, punctul 66, ?i Hot?rârea din 13 decembrie 2001, CSC Financial Services, C?235/00, Rec., p. I?10237, punctele 25 ?i 26).

25 Curtea a hot?rât de asemenea c? viramentul este o opera?iune care const? în executarea unui ordin de transfer al unei sume de bani dintr?un cont bancar în alt cont bancar. Ordinul se caracterizeaz? în special prin faptul c? determin? modificarea situa?iei juridice ?i financiare care exist?, pe de o parte, între ordonator ?i beneficiar ?i, pe de alt? parte, între ace?tia ?i b?ncile lor, precum ?i, dac? este cazul, între b?nci. În plus, opera?iunea care determin? modificarea este simplul transfer de fonduri între conturi, independent de motivul acestuia (a se vedea în acest sens Hot?rârea SDC, citat? anterior, punctul 53).

26 În plus, potrivit jurispruden?ei Cur?ii, această analiz? referitoare la opera?iunile privind viramentele sau pl??ile, în sensul articolului 13 sec?iunea B litera (d) punctul 3 din A ?asea directiv?, este valabil? în principiu, *mutatis mutandis*, pentru opera?iunile cu valori mobiliare, în sensul articolului 13 sec?iunea B litera (d) punctul 5 din această directiv? (a se vedea în acest sens Hot?rârile citate anterior CSC Financial Services, punctul 27, ?i Skandinaviska Enskilda Banken, punctul 33).

27 Astfel, nimic nu se opune ca serviciile încredin?ate unor operatori externi fa?? de institu?iile financiare, care nu au, a?adar, o leg?tur? direct? cu clien?ii acestor institu?ii, s? fie scutite de TVA (a se vedea în acest sens Hot?rârea SDC, citat? anterior, punctul 59) în m?sura în care aceste servicii formeaz? un ansamblu distinct, apreciat în mod global, care are ca efect îndeplinirea func?iilor specifice ?i esen?iale ale opera?iunilor financiare prev?zute la articolul 13 sec?iunea B litera (d) punctele 3 ?i 5 din A ?asea directiv?.

28 Pentru a putea aprecia dac? serviciile swift îndeplinesc acest criteriu, trebuie s? se examineze, pe de o parte, dac? prestarea de servicii poate determina modific?ri juridice ?i financiare similare modific?rilor antrenate de înse?i pl??ile interbancare sau de înse?i opera?iunile cu valori mobiliare ?i, pe de alt? parte, dac? r?spunderea SWIFT fa?? de clien?i se limiteaz? la aspectele tehnice sau dac? aceasta se extinde la elemente specifice ?i esen?iale ale respectivelor opera?iuni financiare.

29 În ceea ce prive?te primul aspect, Nordea sus?ine, pe de o parte, c?, f?r? serviciile swift, pl??ile interna?ionale sau opera?iunile transfrontaliere cu valori mobiliare ar fi practic imposibile ?i, pe de alt? parte, c? numai odat? cu înregistrarea valorilor mobiliare în contul de valori mobiliare al clientului este asigurat? protec?ia împotriva ingerin?elor ter?ilor, cu toate c? dreptul de proprietate asupra valorilor mobiliare este transferat înc? de la data efectu?rii opera?iunii în burs?, înainte de transmiterea de mesaje trimise în re?eaua SWIFT, astfel încât aceste servicii modific? implicit situa?ia juridic? ?i financiar? a institu?iilor financiare, precum ?i pe cea a clien?ilor.

30 Cu toate acestea, astfel cum arată instanța de trimitere, toate statele membre care au prezentat observații în Comisia Europeană, fără ca acest aspect să fie contestat de Nordea, serviciile swift sunt servicii de transmitere de mesaje electronice prin intermediul cărora ordinele de plată și ordinele privind operațiunile cu valori mobiliare sunt transmise de la o instituție financiară la alta în mod securizat și fiabil, SWIFT neavând acces la însuși conținutul mesajelor transmise în acest mod.

31 Chiar dacă se presupune că, după cum susține Nordea, serviciile swift sunt, pe mai multe părți, indispensabile și singurele disponibile, nu este mai puțin adevărat că din simpla împrejurare că un element este indispensabil pentru efectuarea unei operațiuni scutite nu se poate deduce că serviciul care corespunde acestui element este scutit (Hotărârea SDC, citată anterior, punctul 65).

32 De asemenea, nu se contestă că, deși ordinele de transfer de fonduri sau cele care vizează efectuarea anumitor operațiuni cu valori mobiliare trebuie transmise prin intermediul sistemelor informatice aprobate de SWIFT în vederea garantării securității lor, transferul dreptului de proprietate în ceea ce privește aceste fonduri sau, dacă este cazul, aceste valori mobiliare nu se efectuează decât de înseși instituțiile financiare în cadrul raporturilor juridice cu proprii clienți.

33 De asemenea, din jurisprudența citată la punctele 24-26 din prezenta hotărâre rezultă că modificările juridice și financiare de natură să permită caracterizarea unei operațiuni scutite de TVA rezultă numai din transferul proprietății, efectiv sau potențial, asupra fondurilor sau a valorilor mobiliare fără să fie necesar ca operațiunea astfel efectuată să fie opozabilă terților.

34 Prin urmare, întrucât serviciile swift sunt servicii de transmitere de mesaje electronice care au ca obiect doar transmiterea de date, acestea nu asigură prin ele înseși niciuna dintre funcțiile unei operațiuni financiare prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din Aseia directivă, cu alte cuvinte, acelea care au ca efect transferul de fonduri sau de valori mobiliare, și, așadar, nu au caracteristicile acestora.

35 În ceea ce privește al doilea aspect, Nordea susține că răspunderea economică foarte extinsă a SWIFT pentru transmiterea corectă și securizată de mesaje financiare, care presupune o valoare maximă anuală de 75 de milioane de euro pentru fiecare prejudiciu și de 150 de milioane de euro pe an, precum și rolul SWIFT de garant al regularității transferurilor financiare implică faptul că serviciile swift nu sunt servicii exclusiv tehnice.

36 Cu toate acestea, importanța consecințelor financiare ale răspunderii SWIFT nu poate fi relevantă în scopul de a se aprecia dacă această răspundere se extinde la elementele specifice și esențiale ale operațiunilor financiare în cauză în acțiunea principală.

37 În plus, astfel cum susține guvernul belgian, potrivit punctului 4 din condițiile contractuale generale ale SWIFT („Swift General Terms and Conditions”) din 1 ianuarie 2010, disponibile pe site-ul internet al SWIFT, obligațiile contractuale ale acestei întreprinderi sunt limitate la aspectele tehnice ale serviciilor de transmitere de mesaje, în special la punerea în aplicare, la activarea, la conectarea, la întreținerea și la licențele software, SWIFT neavând astfel decât o răspundere cu privire la transmiterea în mod corespunzător de mesaje financiare prin intermediul unui sistem informatic aprobat.

38 Prin urmare, astfel cum rezultă din concluzia de la punctul 34 din prezenta hotărâre și astfel cum s-a susținut de către toate statele membre care au prezentat observații, precum și de către Comisie, răspunderea contractuală a SWIFT față de Nordea privește numai obligația de a garanta securitatea și lizibilitatea datelor transmise, precum și obligația de a repara posibilele

prejudicii provocate de o transmitere defectuoasă sau tardivă a datelor.

39 Prin urmare, trebuie să se constate că, în cauza principală, răspunderea SWIFT se limitează la aspectele tehnice și nu se extinde la elementele specifice și esențiale ale operațiunilor financiare în discuție în acțiunea principală.

40 Având în vedere toate considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată de articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA prevăzută la această dispoziție nu include serviciile swift, precum cele în cauză în acțiunea principală.

Cu privire la cheltuielile de judecată

41 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la această dispoziție nu include serviciile de transmitere de mesaje electronice pentru instituții financiare, precum cele în cauză în acțiunea principală.

Semnături

* Limba de procedură: finlandeză.